

NOVA POGAJANJA MED RIMOM IN LONDONOM

Kakor ob Soči, nagaja tudi v Abesiniji Lahom vreme

POS LANIK FOTIČ PRI ROOSEVELTU

Poslanik Fotič je izročil predsedniku poverilne listine. — Zagotavlja prijateljstvo Jugoslavije do Amerike.

WASHINGTON, D. C., 5. novembra. — Predsednik F. D. Roosevelt je 29. oktobra sprejel novo imenovanega jugoslovanskega poslanika Konstantina Fotiča, ki je predsedniku izročil poverilne listine svoje vlade. Ob tej priložnosti je Fotič nagovoril predsednika naslednje:

“Gospod predsednik: Čast imam vaši ekselenci vročiti svoje poverilne listine, s katerimi me visoko regentstvo v imenu presvitlega vladarja Petra II. imenuje za izvanrednega poslanika in polnomočnega ministra pri vladi Združenih držav.

S to misijo se čutim visoko počaščenega in moja prva dolžnost in moj namen bo, da posvetim vse svoje sile za povzdigo prijateljskih odnosov med obema našima narodoma. Prepričan sem, da bom s tem izpolnil željo mojega presvitlega vladarja, visokega regentstva in jugoslovanskega naroda, čegar marsikaterega sina je narod Združenih držav sprejel z odprtimi rokami.

Jugoslovanski narod se bo vedno hvaležno spominjal človečanske pomoči, ki so vam jo nudile Združene države tekom zadnje vojne, kajti vedo, da je bilo vsled te velikodušnosti rešeno marsikatero življenje. Tudi ne bomo nikdar pozabili, da je bila vlada Združenih držav prva, ki je uradno priznala novo jugoslovansko državo.

Danes, ko je vse prizadevanje Jugoslavije obrnjeno za uveljavitev miru in za kulturni razvoj dežele, prav posebno želimo simpatijo in prijateljstvo te velike republike. V ta namen bom posvetil vse svoje moči in prosim vašo ekselenco, da mi dovolite izraziti upanje, da bom pri vaši ekselenci našel popolno sodelovanje.

Dovolite, da vaši ekselenci zagotovim najboljše želje mojega presvitlega vladarja, visokega regentstva, kraljeve vlade in moje lastne želje za dobrobit naroda Združenih držav in za zdravje in srečo vaše ekselence.”

Predsednik Roosevelt je odgovoril:

“Gospod minister: Z velikim veseljem sprejemam iz vaših rok listine visokega regentstva, ki vas v imenu Njegovega veličanstva kralja Petra II. imenuje za izvanrednega poslanika in polnomočnega ministra pri vladi Zd. držav. Sprejemam tudi odločilne listine vašega odličnega prednika dr. Leonida Pitamica.

Odnosaji prisrčnega prijateljstva, ki k sreči obstoje med

BOJ ZA ŽGANJE V DRŽAVI OHIO

Izdelovalci žganja so preklicali prepoved oglaševanja v časopisih. — Boj med guvernerjem in časopisi se nadaljuje.

COLUMBUS, Ohio, 5. nov. — National Distillers Corporation je svojo prepoved, da se časopisom odvzamejo oglasi za prodajo žganja, preklicala z utemeljitvijo, da je bila prepoved izdana vsled nesporazuma. Medtem pa se nadaljuje boj med guvernerjem Martinom L. Daveyem in šestimi v državi izhajajočimi časopisi Scripps-Howard družbe.

Ravnatelj državnega monopola za žganje James W. Miller, je rekel, da je nek zastopnik izdelovalcev žganja njegove besede napačno navedel. Agent je namreč poročal, da je Miller rekel, da državni monopol ne bo kupoval žganja pri National Distillers Corporation, ako družba oglašuje v Scripps-Howard časopisih. Nato je družba vzela svoje oglase iz vseh časopisov v Ohio.

Urednik Scripps-Howard lista v Clevelandu, Louis B. Selzer, pravi, da sta guverner in Miller tako zmedena in nedosledna, da ju nikdo ne more razumeti.

ŠTEVILO ANGLEŠKIH BREZPOSELNIH ZNIZANO

LONDON, Anglija, 5. nov. — Kot poroča angleška vlada, je bilo v oktobru zaposlenih 42.220 brezposelnih delavcev. Število brezposelnih je še 1.916.390. Število brezposelnih bi bilo še mnogo manjše, ako ne bi stavkali rudarji v južnem Walesu. Izboljšanje delavskih razmer se kaže v rudnikih, pri gradbi ladij in aeroplanov, medtem ko so se razmere poslabšale v hotelih in pri gradbi poslopij.

obema državama, kar tudi izražajo vaše prijazne besede, zbuja veliko zadovoljstvo v Združenih državah. Za vaše prizadevanje, da boste pospeševali te odnose, vam, gospod minister, zagotavljam svojo iskreno pomoč in sodelovanje vseh uradnikov naše vlade.

Veseli me bo, ako izročite visokemu regentstvu in po njem vašemu mlademu vladarju in kraljevi jugoslovanski vladi izraze mojih iskrenih želja za bodočnost vaše dežele. Izročite tudi Njegovemu veličanstvu kralju in Njegovi kraljevski visokosti princu Pavlu moje prijateljske pozdrave.

Iskreno upam, gospod minister, da vam bo tukajšnje bivanje kar najbolj prijetno.”

Po tem pozdravu se je minister Fotič še nekaj časa razgovarjal s predsednikom Rooseveltom.

MONARHISTI SO ZAPRETI STARHEMBERGU

Svarijo ga, da ne konkurira s pravim prestolonaslednikom. — Vsak nasprotnik bo smatran za nazija ali komunista.

DUNAJ, Avstrija, 5. nov. — Svarimo vsakogar pred poskusom stopiti v tekmo s postavnim dedičem avstrijskega prestola, je zaklical svetovalec pretendent na avstrijski prestol nadvojvode Otona, baron von Zessner, v svojem govoru na monarhističnem zborovanju. Nek drug govornik je izjavil: “Vsakega nasprotnika habsburške hiše bomo v bodoče smatrali za nazija ali komunista.”

Demonstracija “črno-rumenih” je bila obrnjena proti aspiracijam poveljnika heimwehra in podkancelerja kneza Starhemberga. Italiji naklonjeni avstrijski fašisti zasledujejo načrt, da bi najprej postavili Starhemberga za regenta in ga pozneje oklicali za kralja.

Monarhistično zborovanje je strážila nova privatna armada ki si je pridobila Otonove pristaje in ki nosi črno-rumene obšitke in ovratnike s habsburško krono.

Otonovi privrženci so sedaj dobili še posebno spodbudo pri monarhistični zmagi na Grškem. Vodilni zastopniki avstrijskih monarhistov upajo, da bo vsled obnovitve monarhije na Grškem prišlo monarhistično vprašanje v Avstriji v ospredje. 7000 vojni veterani so skupno s svojimi voditelji knezom Schoenburg-Hartensteinom in majorjem Emilom Fey na nekem zborovanju zavzemalo za Otonove pravice do avstrijskega prestola.

Nasprotno s tem pa je avstrijska politična stranka, ki se nagiblje k Italiji, le malo zadovoljna z izidom grškega plebiscita, ki ga smatrajo za zmago angleške politike.

“Wiener Tageblatt” piše o tem:

“Anglija vidi v Grški važno oporo za svoje brodovje v Sredozemskem morju. Grški kralj Jurij, ki je skoro ves čas svojega izgnanstva živel v Angliji, je seveda varovanec Anglije. To dejstvo podeljuje izidu grških volitev skupno z Angliji prijazni težnji Jugoslavije in Čehoslovaške velik mednarodni pomen.”

Naročite se na “Glas Naroda” največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

LINČANJE V TENNESSEE

Druhal je črnca iztrgala iz rok policije in ga linčala. — Udaril je belo ženo, ko je izstopila iz busa.

WHITE BLUFF, Tenn., 5. nov. — Majhna skupina oboroženih belih mož je v živahni trgovski ulici mesta iztrgala iz rok policije nekega črnca, ki je udaril belo ženo, in ga linčala. Proti linčnemu črncu, Baxteru Bellu, je bila dvignjena obtožba dejanskega napada in telesne poškodbe.

Kot pravi šerifov namestnik Robert H. Williams, je Bell napadel Mrs. Luther Dotson, ko je v Kingston Springs izstopila iz busa. Po aretaciji se je Bell izgovarjal, da je bil pijan in da ni vedel, kaj je napravil.

Naslednjega jutra sta mestni maršal Louis Donnelly in nadomestni šerif Clyde Petty hotela prepeljati Bella v kaznilnico v Ashland City. Majhna skupina meščanov pa je z orožjem prisilila oba šerifa, da sta jim izročila Bella. Nato so ga odpeljali v smeri proti Kingston Springs. Ko so ga peljali štiri milje, so ga potegnili iz avtomobila in so ga vstrelili ter njegovo truplo vrgli v grmovje, kjer ga je pozneje našel šerif.

Petty in Donnelly sta z ujetnikom najprej šla v nek restavrant, kjer so vsi trije zajtrkovali. “Za nekaj mož, ki so se za mojim avtomobilom ustavili, se nisem zmenil,” je pozneje pripovedoval Donnelly. “Naenkrat pa pridejo proti meni ter mi drže nasproti dve lovske puške in tri revolverje. Nekdo je rekel: ‘Tega črnca hočemo!’”

Z dvignjenimi rokami stopi maršal iz avtomobila in je bil razorožen. Petty, ki je isti trenutek prišel iz restavrant, je bil prisiljen storiti isto.

“V nekaj minutah se bomo zopet vrnili in vam prinesli orožje,” je rekel nek mož maršalu. Čez kakih 25 minut so se v resnici vrnili, rekoč: “Tukaj smo.” Držali so svojo obljubo in so Donnellyju vrnili revolver.

Donnellyju so povedali, da so črnca ustrelili z njegovim revolverjem in da so njegovo truplo vrgli v grmovje.

KAČE V BEAR MTS.

BEAR MOUNTAIN, N. Y., 4. novembra. — V Interstate Parku, ki ga zlasti Newyorčani v poletnih mesecih radi obiskujejo, je bilo letošnje poletje vjetih 200 kač, med njimi mnogo klopotač in bakrenih (coppersnake) kač.

Strupene kače bodo poslane v New York, Washington in v druga mesta, da jim bodo izvedenci odvzeli strup, ki bo porabljen v znanstvene in zdravstvene svrhe.

SMRTNA KAZEN ZA RUDARSKEGA INŽINIRJA

Prodnikov lje povzročil smrt desetih rudarjev. Namenoma so povzročili, da se je zrušil rudnik.

ČELJABINSK, Rusija, 5. nov. — Nad skupino rudarskih delavcev in rudarskih uradnikov, ki so povzročili, da se je porušil rov v namenu, da protestirajo proti novim delavskim metodam, je bila izrečena ena smrtna kazen in več zapornih kazni. Pri tej nezgodi je izgubilo življenje 10 rudarjev.

Štirinajst delavcev se je hotelo prepričati o uspešnosti takojmenovane Stakanove metode, po kateri bi se pridelovanje povečalo z racionalno uporabo orodja. Ko se je v rudniku utrjala zemlja, je bilo vseh 14 rudarjev zasutih, toda štiri so se žive odkopali.

Preiskava nesreče je dovela do obtožnice proti inženirju S. Prodnikovu, ki je imel vodilno mesto pri premogarskem trustu v Čeljabinsku, in proti petim drugim nastavljenim rudnikom.

Prodnikov je bil obsojen na smrt, ostalih pet pa na od enega do deset let zapora. To je bila prva obsodba v kampanji za pravo Stakanove metode.

Novo metodo je iznašel rudar Eleksij Stakanov, ki je dosegal, da more racionalno delo dvajsetkrat povečati pridelek. Od svoje skupine delavcev je določil najboljše delavce za kopanje premoga, ostali pa so ga nalagali in odvažali iz rova. Njegova metoda je bila tudi vpeljana v Gorkijevi tovarni za avtomobile in se je izdelek nekaterih predmetov povečal od 97 na 200 na uro. To metodo bodo skušali vpeljati v vseh tovarnah, kjer bo le mogoče, ter upajo, da bodo s tem završili petletko v štirih letih.

Ker so delavci v Rusiji plačani od kosa, s. boje manj zmorni delavci, da bodo njihove plače vsled nove metode zmanjšane in vsled tega nasprotujejo tej metodi.

JADRNIC A POTOPILA PARNIK

STOCKHOLM, Švedska, 4. novembra. — S švedskim parnikom Gerd je utonilo 21 mornarjev, ko se je parnik v Severnem morju zadel v finsko jadrnico Lingard. Gerd se je potopil tako naglo, da mornarji niso mogli spustiti rešilnih čolnov.

Jadrnica je prišla v Gothenburg in mornarji so povedali, da so s svetilkami skušali odvrti nesrečo. Sami so se bali, da se bo njihova ladja potopila ter so čakali na rešilne čolne s parnika.

ABESINSKI IZDAJALEC GUGSA BO POVEDEL “ZMAGOVITO” LAŠKO ARMADO V MAKALE

ANGLIJA IN ITALIJA

Včeraj sta se zopet pogajala Mussolini in angleški poslanik Sir Eric Drummond glede zmanjšanja napetosti, ki je nastala med Anglijo in Italijo zaradi angleškega brodovja v Sredozemskem morju in zaradi italijanskega vojaštva v Libiji.

Italija je pripravljena pozvati precej svojega vojaštva iz Libije, če Anglija umakne nekaj svojih križark iz Sredozemskega morja.

Mussolini je že pozval iz Libije petnajst tisoč vojakov, toda Anglija s tem še ni zadovoljna. V Libiji je namreč še vedno petdeset tisoč italijanskih vojakov, kar smatra Anglija za resno ogroženje Egipta.

LAŠKE PROTIDREDBE

Da se bodo sankcije, ki jih bo uveljavila Liga narodov proti Italiji, čimmanj obnesle, je izdala italijanska vlada sledeče odredbe

Ob torkih morajo biti vse mesnice zaprte; italijanske gospodinje naj ne kupujejo tujezemskega blaga; cena importiranemu blagu bo umetno zvišana, da se ga bo čimmanj prodalo; časopisi bodo izdajali v manjši obliki; elektrarne bodo zmanjšale privatnim domovom dobavo elektrike.

Včeraj je bil prvi torek, ko so bile mesnice zaprte. Toda to ni dosti koristilo. Meso je bilo mogoče dobiti na vseh javnih trgih.

Galona gazolina, ki je še nedavno veljala 85 centov, je sedaj naprdoj po \$1.08. Razliko pobere država v obliki davka.

ZDRAVNIKI BOJKOTIRAJO INOZEMSTVO

Italijanski zdravniki so danes objavili v svojem glasilu, da bodo vbodoče predpisovali le italijanska zdravila in se posluževali le italijanskih instrumentov. V prejšnjem letu je Italija naročila iz inozemstva za pet milijonov dolarjev zdravil.

Vinski trgovci bodo prodajali le domača italijanska vina in žganje. Šampanjcu, whiskiju in ginu je napovedan bojkot.

DEŽEVJE OVIRA PRODIRANJE

Kakor svoječasno ob Soči, zvrčajo Italijani tudi v Abesiniji vso krivdo na slabo vreme.

— Hudi nalivi so preprečili prodiranje štirih italijanskih kolon proti mestu Makale, — je rečeno v armadnem poročilu. — Vojaki so skoro do kolen v blatu. Na prevoz težje artilerije ni zaenkrat niti mislili.

Častniki so mnenja, da bo že v petek zavihrala nad Makale italijanska zastava, toda vse kaže, da se to ne bo zgodilo, četudi ne bi zavedli Italijani pri zavzetju na nikak odpor.

IZDAJALEC JIH BO VODIL

Na čelu Italijanov bo vkorakal v Makale Abesinec Gugsu, zet abesinskega cesarja. S cesarjem se je bil sprl ter s svojimi vojaki dezertiral k Lahom. V zameno so mu obljubili dobro službo v podjarmljeni Abesiniji. Baje bo postal cesar, ki bo pa moral seveda tako plesati kot mu bo Mussolini godel.

“BORITE SE KAKOR LEVI”

Vojskovodja Hamariate, ki je zastopal Abesinijo v Ženevi, je pozval abesinske vojake z besedami: — Borite se kakor levi. Nikdar ne napadajte podnevi, pač pa samo ponoči. V nočnih napadih ste nepreksljivi mojstri!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

VINKO BELIČIČ

MISAR

Od Smuka in Sv. Primoža, cerkve nad Semičem, preko Škrlja, kjer so že Kočevarji, Planine, Konjskega hriba, Toplice, Lahine in Sredgore, preko Sv. Križa (samo še zvonik se vidi z vrha poraslega grebena), mimo Sv. Vida in Mikla-rjev do Kolpe, ob njej do romanske poti na Željnu, do Adlešičev in znanih Treh far, do Suhorja in Vinjega vrha — tam je siromašna belokranjska zemlja, tam so trtja in zidanice, bukove in kostanjeve rebri, nerodovitne, ponekod ilovnate njive s kraškimi vrtninami, tam so stelniki in breze. Vasi so majhne, borne in življenje je v velikem zatišju.

Pred leti je bil v tej deželi čas nenavadnih reči. Iz zidanice je izginjalo vino in žganje (še tako močna vrata so se udajala), iz kurnikov kokoši, iz dima v podstrešjih cele gnat in slana, iz kaš čebri masti, iz omar obleka in obuval. Vsaki dan so se slišale tožbe, da so kje vlomili — zdaj v semiških zidanih, naslednje noči kje ob Kolpi, na čisto drugem koncu. Orožniki so zaskrbeno hodili okoli po vaseh in samotah in vestno zapisovali podrobnosti: kdaj so neznanci prišli, kako se vlomili, kaj so morda pozabili (tisto so odnesli s sebo) in v katero stran so odšli. Vse so zapisali in potolažili tarnajoče ljudi, češ: prišli bomo nepoštevnjakom na sled in potem —

Vsi so vedeli, kdo vodi tato-ve. Vedeli so, da je jako velik in čudovito močan, a vrh tega neverjetno prebrisan, da se zna skrivati kot nihče — bil je v resnici pravilni junak tistih dni. Imenoval se je Misar.

Na Selih, kjer se je rodil, ni dolgo strpel. Kri ga je gnala drugam — k tujim ljudem in v tuje kraje. Šel je — nameraval je v Ameriko, pa se mu ni posrečilo. Obtičal je pri morju in nekje blizu Sušaka postal pristanski delavec. Bil je čas po vojski, denarja je bilo in dela. Pri težkem delu mu je telo doraslo in se krepilo v zdravju, mišicevje je postajalo kot vrvi, pleča so bila široka in ožgana od obmorskega sonca.

Zaradi potepuške krvi ni imel nikjer dolgega obstanika. Dom ga sicer ni vabil, vendar se je še kdaj pokazal v vasi in

pri sosedih a ni znal biti odkrit, tosrčen in domače iskren. Potem je zopet odšel in ga dolgo časa ni bilo. Zaslužka ni hranil. Zelo rad si je privoščil poln krožnik in polno steklenico, no, z ozirom na svojo postavo je potreboval v resnici dosti. Vozil pa se je kar brez denarja. Sedel je v kak kot ali h kolesom tovornega vlaka. Do-bili ga niso nikdar. Tako se je vozil brez cilja okrog a na-zadnje je le zmagala njegova vas. Ponoči se je vrnil.

Na domu je gospodinjal starejši brat, a če bi bila hiša tudi sama, se Misar najbrž ne bi mogel udomačiti. Polagoma so se mu v glavi porajale nejasne poteze novega, posebnega življenja. Postopal je po senčnatem vrtu in nobenega dela se ni ločil z vsem srem. Zavedal se je, da so vse take malenkosti le nekaj prehodka.

Naenkrat je zmanjkal. Nihče ni vedel, kam je odšel. Toda Misar je hotel živeti udobno v samotnih naseljih, živeti brez truda dobro in varno na račun drugih. Vse to je najbolj od-govarjalo njegovi krvi. Kmalu se je navadil vetrov in sonca, mesečine in teme, mraza in pomanjkanja, gozdov in njihov veličastne tišine.

Kdor ga je poznal in se na-veličal potiti za kos kruha in ako je bil dovolj drzen pa spreten, se mu je hitro pridružil. Brez dvoma so nekateri izmed družbe podnevi delali na domačem polju, ponoči pa odhajali z Misarjem na pohode, kajti v vsem, kar jim je hodilo v prid, so bili dobro poučeni.

Ljudi se je polasčala plahost. Skrbneje so zaklepali poslopja, Marsikatera hiša je dobila psa in ponoči je bil lajež, da so se cloveku ježili lasje. Tatvine pa so se množile. V samotnih zidanih se ni bilo bati psov, tam je teklo vino iz sodov v velike čutare in iz čutar v grla. Razen rokomavrov je imel men da največjo korist ključavničar z močnimi, nezlomljivimi zapabi in jih pritrjal na debela hrastova vrata, ki so se bila pod Bog ve kakšno silo moralo udati žejnim potepuhom.

II.

Sedemnajstletni Tiče Grahek je poleti navadno spal na skednju. Dva in dvajsetega avgusta leta trideset je odšel

k počitku po deveti uri, ko se je že dobro stemnilo. V vasi pod cesto je bilo strahotno lajanje, psi so se hoteli odtrgati z verig. Vročina in utrujenost sta Tičetu odganjala spanec.

Iz dremavice ga je zbudilo šelestenje suhe trave na vrtu. Dvignil je glavo in pogledal nekje izza skednja so prišle tri temne postave v širokokrajnih, odvihanih in globoko potisnjenih klobukih. Eden je pri hiši rahlo zaropotal s polkni in posvetil z žepno svetilko v zadnjo sobo. Drugi je prijel za železni križ in ga poizkusil, ali močno drži. Tiče na senu se je tolažil, češ: ne bodo vlomili, saj nimamo nič posebnega, ne bi bilo vredno truda. Legel je in se odel čez glavo, a čez čas je zaslišal močnejši ropot in se je spet tiho dvignil. Videl je, kako sta dva prinesla izpod skednja dolgo, debelo žrd in jo roložila v okno, ki več ni ime- lo polken. Torej pojde le za res. Slišal je šepetanje in tihe kletve, a železni križ je škripal in se udajal, žrd se je pomikala k steni.

Polasčal se ga je zmerom večji nemir. Spomnil se je na novo modro obleko, ki mu jo je bila poslala daljna teta iz Amerike, na čevlje in še na marsikalo stvar. Sklenil je, da steče do sosedja za pomoč. To pa ni bilo kar tako, kajti spal je tik prednjega trama, zadaj pa je bilo vse zameteno s senom. Volja je bila močnejša ko možnost, strah manjši ko nevarnost. Ni bilo drugače, ko da skoči tri metre do tal in hitro zbeži.

Opazno se je dvignil in se naslonil na opornik. Videl je, kako se je eden pravkar splazil skozi okno in svetil okrog sebe, drugi pa je zunaj ob steni pogrnil črno plahito. Zdaj ali nikdar — je Matije pogle- dal na tla.

Tedaj pa je pridrvel nekdo z velikim krikom izza jablane — slišal se je močan pok in rumeno rdeč plamen se je zablskal pred Tičetovimi očmi. Fant je na ves glas zakričal in se naglo umaknil za tram. Potem se je vse izvršilo v veliki naglici. Spodaj je bilo pridušeno kričanje v nekakšni ko-čevski mešanici da ga morajo dobiti dol, on je pa kar koprnel od strahu in čakal, kaj bo. Na skedenj so začela leteti polena

300 SVETIH MAŠ

so dolečni letno člani "Mašne zveze za Afriko". Članarina enkrat za vselej: 25c za vsako osebo, živo ali umrlo. Našlov: SODALITY OF ST. PETER CLAVER for the African Missions, Dept. S. 3624 W. Pine Blvd., St. Louis, Mo.

in nekdo je s kolom silovito u-daril po tramu. Nazadnje je v velikem zamahu priletela še lestva in zasumela ob senu. Bila je težka. Tiče jo je takrat še dvignil s težavo — a priletela je kot krepelce. Tisti, ki jo je vrgel, je moral biti res od hudirja močan. "To je bil Misar!" je kesneje trdil Tiče. Potem so odšli po kameniti košeni navkreber z ukradenim parom čevljev.

Tisto noč so vlomili še v Dobičah, poi ure stran. Ukradeni moko so odpeljali na vozu nekam v samotna skrivališča. H Grahkovim je prišel orožnik in vzel s seboj pozabljeno žepno svetilko in prazno slatinsko steklenico.

Sledile so noči velike bojazni pred povratkom maščevalnih, pa je bil mir. Samo ka-

(Nadaljevanje na 4. strani)

IZ ZVEZDOZNANSTVA

Gibanje nebesnih teles, navidezno in resnično.

Gotovo poznas na nebesu Veliki voz. Sedem svetlih zvezd ima. Štiri od njih so kolesa, tri pa oje ali, če hočeš, konji. Oje je pri srednji zvezdi nalomljeno. Nad to srednjo zvezdo, komaj tretjino solnčnega premera daleč od nje, opazi dobro oko malo zvezdico, ki so ji že v davnih časih dali ime Alkor, to je Jezdec. Misli si zadnji kolesi zvezzi z ravno črto in to črto v mislih podaljšaj štirikrat in pol, pa bo segala blizu zvezde, ki je približno tudi tako svetla kakor zvezde v Velikem vozu. To je Severna (Polar-na) zvezda ali Severnica.

Lahko ti bo opazovati, kako se Veliki voz vsakih 24 ur enkrat zasučje okoli Severnice tako, da vozi nazaj, kakor bi bil s tisto ravno črto, ki si jo v mislih potegnili od njegovih zadnjih koles, privezan nanjo. In vse zvezde, kar jih vidiš na nebu, se vsak dan enkrat zasučje okoli Severnice in tudi solnce in mesec, sploh vse nebo. Večkrat se ti je že primerilo, da si sedel v železniškem vozu, ko je stal tvoj vlak na kolodvoru. Zraven je pa stal še drug vlak. Tvoj vlak se je začel premikati, tebi se je pa zdelo, da se premika tisti drugi vlak. Tako je tudi z gibanjem na nebu. V resnici se zemlja vrti, nam se pa zdi, kakor bi se vrtele nebo.

Zemlja je velika krogla. Misli si, da gre ravno skozi sredo zemlje velik železen drog, ki je z enim koncem obrnjen naravnost proti Severni zvezdi, in da se okoli tega droga zavrti zemlja vsakih 24 ur enkrat. Ta drog bi bil zemeljska os. Tega droga v resnici ni, zemlja se pa vrti, kakor če bi bil, in pravimo, da se vrti okoli svoje osi. Če držiš ravno palico tako, da je obrnjena od tvojega očesa naravnost proti Severnici, ima palico isto smer kakor zemljiska os.

Ker je zemljiska os obrnjena vedno proti Severnici, vidimo to zvezdo vedno proti severu. Zato ponoči lahko po njej določiš štiri strani sveta: sever, jug, vzhod in zahod. Ker je iz tega vzroka vodnica mornarjem na morju, jo imenuje-mo tudi Morsko zvezdo.

(Dalje prihodnjik.)

Naročite se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA, 17. STOLETJE

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

89

"Dobra mladenka!" je povzela ženska. "In ker je bil v naši vasi tudi vaš kurat (kajti toliko jih je iz vse okolice, da bi lahko zložili štiri generalne oficije), je bil gospod kardinal te misli, da pošlje tudi njega s to družbo; toda pomagal je malo. Slišala sem že prej, da ni Bog ve kaj prida; pri tej priliki pa sem morala res videti, da je bolj v zadregi nego pišče v preji."

"In ta..." je vprašala Lucija, "ta, ki je postal dober... kdo je?"

"Kako? Vi še ne veste?" se je začudila dobra ženska ter ga imenovala.

"Oj, milost božja!" je vzkliknila Lucija. Kolikokrat je že slišala z grozo ponavljati to ime v več nego eni zgodbi, kjer je vedno nastopal kakor v drugih zgodbah sam zlodej! In zdaj, ob misli, da je bila v njegovi strašni oblasti in je pod njegovim sočutnim varstvom, ob misli na tako grozno nesrečo in tako nepričakovano odrešenje, če je preudarila, čigav je ta obraz, ki ga je videla najprej osornega, nato ganjenega, nato ponižanega, je ostala kakor zamaknjena in je samo zdaj pa zdaj ponavljala: "Oj, milost božja!"

"Zares, velika milost božja je to!" je govorila dobra ženska. "To mora biti veliko olajšanje za pol sveta. Če clovek pomisli, koliko ljudi je bilo radi njega v skrbeh; in zdaj, kakor mi je povedal naš kurat... in potem, če ga clovek le pogleda v obraz, je postal svetnik! In potem se tudi brž vidijo njegova dela."

Če bi dejali, da ta dobra ženska ni občutila velike radovednosti, da bi malo natančneje doznala veliko dogodivščino, v kateri je zdaj imela tudi ona svojo vlogo, bi to ne bilo res. Toda v njeno slabo je treba reči, da je bila prevzeta z nekim spoštljivim sočutjem do Lucije, da je nekako čutila resno dostojanstvenost službe, ki so ji jo zaupali, in ji zato niti na misel ni prišlo, da bi ji stavila kako neskromno ali nepotrebno vprašanje vse njene besede na tej poti so bile samo tolažba in skrb za ubogo mladenko.

"Bog ve, kako dolgo že niste jedli!"

"Ne spominjam se več... Že precej dolgo."

"Revica! Morali se boste okrepčati."

"Da," je odgovorila Lucija s slabotnim glasom.

"Na mojem domu, hvala Bogu, bomo brž kaj

našli. Le pogum, malo je več do tja."

Oslabela Lucija se je nato spustila v ozadje nosilnice, kakor bi bila zadremala, in tedaj jo je dobra ženska pustila na miru.

Za don Abbondio ta povratek gotovo ni bil tako tesnoben kakor prejšnja pot navzgor; a tudi ni bilo zabavno potovanje. Ko je izginil oni grozni strah, se je sploščala čutil vsega olajšanja, toda kmalu so mu začele vstajati v srečstotere nove nevrščnosti, kakor ostanejo tla nekaj časa prazna, če izkoreninijo veliko drevje, potem pa zopet vse preraste plevel.

Postal je občutljivejši za vse drugo in prav tako v sedanosti kakor v mislih na bodočnost se žal ni manjkalo snovi, ki se je mučil z njo. Bolj nego prej je zdaj čutil, kako težavno je tako potovanje, ki ga ni bil vajen, in zlasti sploščka po strmi poti z gradu na dno doline. Poganjač, ki ga je neimenovane izpodbujal z znamenji, je s svojima živalima stopal v hitrem koraku; obe jezdi živali sta stopali tikoma zadaj z istim korakom; zato se je na nekaterih bolj strmih mestih zgodilo, da je ubogi don Abbondio omahnil naprej, kakor bi ga kdo od zadaj privzdignil z vzvodom, in se je moral z roko upreti ob sedlo, če je hotel ostati v njem; po eni strani se ni upal prositi, da bi šli počasneje, po drugi pa bi bil rad čim prej zunaj tistega kraja.

Kjer je cesta peljala nad kako višino, nad kakim nasipom, se je razen tega zdelo, da mula — po navadi teh živali — nalašč tišči navzven in sili z nogami prav na rob, in don Abbondio je videl skoro navpično pod seboj strmino ali, kakor je on mislil, prepad. — Tudi ti, — je govoril sam pri sebi živali, — imaš to prekleto veselje, da sama iščeš nevarnosti, ko je vendar steza tako prostorna! — In potegnili je uzdo na drugo stran, toda zaman, tako da se je navadno prepustil tuji trmi, dočim sta ga znotraj razjedala srd in strah.

(Dalje prihodnjik.)

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! !

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina: Smrt Mohamed Emine; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Nasr
Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 593 strani, s slikami

Vsebina: Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Šamarhi; Med Jezdi
Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema
Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina: Brata Aladžija; Koča v noteh; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina: Isceljenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rečni milijoni; Dedič
Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina: Kovač Šimen; Zaročnik; V zapreki; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena1.50

WINETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina: Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-čl, lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komandni in Apači; Na nevarnih potih; Winnetov roman; Sans Ear; Pri Komandni; Winnetova smrt; Winnetova oporoka
Cena3.50

Ž U T I

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

ANGLEŠKO VOJAŠTVO V EGIPTU

Angleški vojaki in mornarji z bojnih ladij, ki so zasidrane pred Aleksandrijo, so priredili po mestnih ulicah veliko parado. Namen parade je bil pokazati moč Anglije.

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

82

PRVI ZVEZEK

— Tó je bilo pri meni, kot je pri orgljah. Izvleči je treba register, potem piskajo piščali v istem glasu dalje, dokler jim ne poide sapa, ali pa dokler ni register zopet zaprt. Saj deloma poznate mojo vzgojo. Ali ste bili sami kdaj v kakem seminarju?

— Ne.

— Za to bodite hvaležni Bogu! Tega ne prenese vsakdo. Sploh pa seminar — in še tak! To so bila huda leta. Da sem tako dolgo zdržal, se je zgodilo samo iz ljubezni do ene same prijateljice: glazbe. Gajiti godbo, to znajo. V cerkvi smo imeli pevski zbor in orkester, vse prav lepo! Vsak gojenec se je moral učiti kakega godala. Kdor je bil nadarjen, je prišel pod posebno oskrbo glaznebege prefekta. Med temi izbranimi sem bil tudi jaz. In tako sem se učil zaporedoma različnih godal, klavirja, orgelj, piščalke, dokler nisem slednjič s celim svojim sreem ostal pri gosli. Kako zvest in pridlen sem bil v družbi te rujave ljubice! V glazbi sem imel vedno izvrstni red, v drugih predmetih štiri zvezde. In slednjič si mislim: vrag vzemi vse knjige, postati hočem glazbenik. Ker s prošnjami pri očetu nisem mogel ničesar doseči, sem se moral poslužiti sile. Neke svetle noči sem pobegnil iz seminarja in v svoja prtljaga so bile moje gosli. Doma sem imel hud sprejem. Mama, ki se je navadno postavila na mojo stran, je bila mrtva, Luiza pri vsej svoji ljubezni do mene ni imela pri očetu veljave. Tako sem bil prepričan sam sebi in tedaj mi je prišla moja v seminarju dobro ukročena trmoglavost prav.

— Vse spoštovanje pred otroško dolžnostjo — pripomnim — toda vam to ni mogoče zameriti, da ste dali prednost goslim pred duhovniško suknjo.

— Presenečen me pogleda.

— Veste, kaj je bilo tedaj pravzaprav z menoj?

— Da. Mislim, tudi oče more biti sedaj zadovoljen s to zamenjavo. Sam na sebi sem iskusil, kako znate s svojim gosli govoriti v človeško srce in dvomim, ako bi se vam to tudi kot pridigar posrečilo.

— Lahna senca preleze njegov obraz.

— Očeta že več let nisem videl. Kako naj bi smel vedeti.

— Z vašim očetom še niste govorili?

— Egon zmaje z glavo.

— Želim, da bi se že bilo zgodilo. — Teško diha je potisne klobuk nazaj in pritisne pest na čelo. — Ko bi me oče takrat, ko sem hotel, pustil v Monakovo! Kaj bi bilo nama obema prihranjenega! Toda v svoji bližini me ni mogel trpeti. Tedaj sem omahoval v svoji izbi med Berlinom in Dunajem, toda slednjič je bilo Joachimovo ime odločilno. Tako sem prišel v Berlin. V tem zakletem Berlinu se je pričelo vse gorje. Prišel sem najprej v pripravnico za konservatorij. Učil sem se čez glavo. Toda moja mladost je tudi zahtevala svoje. Saj veste, kako se to na glazbeni šoli splete med učenici in učenkami. Pouk je navadno skupen, čutimo se kot tovariši in prično se nežni odnosi, da ne vemo kako. Smeje damo, smeje prejemamo in če slednjič iz tega pridejo stvari, ki jih moramo vzeti resno, skomignemo z rameni, postavimo vse na račun "lahke umetniške krvi," in imenujemo glas vesti "napol premagan predsodek." Tudi jaz sem napravil isto. Bilo je tako lepo! Lahko zvezano, lahko razvezano, to je bilo naše geslo pri tem veselim življenju. Slednjič pa me je vendarle pustilo na cedilu to drugače tako praktično geslo. Mlado dekle je prišlo na konservatorij, vitka, ljubka prikazen z lepo izrezanim, s črnimi lasmi okroženim obrazom, ki je bil vsled potrtih, skoro bolečnih potez še posebno prikupljiv. Hotela je postati pevka, je tudi imela lep glas, toda samo v srednji legi, globočina je bila slaba, višina tenka, nezdrava. Spoznal sem jo v šoli, za klavir in harmonijo sva imela istega učitelja, majhen, originalen možiček — mnje!

— Ambrosius Barka?

— Ker ga poznate, mi vam ni treba povedati, da je bil med vsemi učitelji najprijetnejši cilj onih šol, ki jih učenci uganjajo po vseh šolah na žalost svojih učiteljev. Drugi učitelji so bili vedno hudi. On pa je bil edini, ki je šale, ki smo jih izbijali z njim, potrpežljivo prenašal. Svoje učence je imel rad in jim je odpustil vse. In posebno meni je bil naklonjen, meni in — oni drugi. Bil je tudi prvi, ki je opazil, da sva se našla. Nikdar nisem bil ponosen. Naravnost sem se čudil, da si je Marija med vsem mladimi ljudmi, ki so se ji klanjali, ravno mene izbrala. Mogoče so bila ravno nasprotja, ki so naju pripeljala skupaj, moj veselje, lahkomiselnost značaj in njena tiha otožnost. Njeno oko je bilo navajeno na solze kot moja usta na smeh. Mogoče je je ugačalo njeno občejevanje z menoj. Sama je bila na svetu, ni imela človeške duše, ki bi se za njo v ljubezni brigala. In pri tem je imela hrepenenje, željo srce. Vse je najbrže vzela mnogo resnejše in globlje, kot pa sem jaz mislil. To se pravi, bil sem ji iz srca vdan, toda — in nato se je nad njo izvršila velika prememba — kako naj povem? — ne najdem druge besede: ki me je prestrašila. To osamelost srce se me je oklenilo s takim ognjem in s strastjo, da me je, kakor mi jo je kazala, žalostila, pa zopet navezala. K temu je še prišlo, da se je gospod Barka vmešaval v to zadevo in me je mučil z očitki. To pa je zbudilo mojo nesrečno trdnost. In seveda, ko sem pričel uvidevati, da ima profesor prav — tedaj je bilo prepozno.

Odkrita žalost je govorila iz njegovih potez, ko je umolknil in gledal čez blesteče jezero.

— Nesreča je bila storjena. In če sam pred seboj nisem hotel biti podlež, sem moral skušati popraviti, kar sem zakrivil. In to sem hotel. Srce mi je gorelo v usmiljenju do uboge dekleta, čegar srečo in mir sem v slepem, lahkomiselnem veselju za vedno uničil. Toda, ko sem mislil na očeta, je prišla žalost. O, moj Bog! Kak nastop bi bil, ta pater peccavi! (Oče, grešili smo!). Toda izhoda ni bilo več. Moral sem mu vse povedati. Samo z dobro voljo Marije nisem mogel poročiti. Za to je treba kaj drugega. Šel sem tedaj domov. Toda —

(Dalje prihodnjic.)

MIŠAR

Nadaljevanje s 3. strani.

dar so lajali psi, je Tijča stresal hladno srce zaradi mučnih premišljevanj.

III.

Mišar pa je bil tudi glavna osebnost preminogih zgodb, ki so tisti čas krožile po hišah. Ne katere so bile izmišljene, druge

Zlasti zanimiva je tale poteza. Siromašnemu osebenku je pustil pred vrati lonec masti, čevlje in listek, na katerem je bilo zapisano: "Bogatim

ZBIRKA
zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVINSKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

ANDERSONOVE PRIPRAVEDKE

111 strani. Cena	35
ANDREJ HOFER	50c
BENEŠKA VEDEŽEVKA	35c
BELGRAJSKI BISER	35c
BOŽIČNI DAROVI	35c
BOJ IN ZMAGA	20c
CVETINA BOROGRAJSKA	45c
CVETKE (pravljice za stare in mlade)	30c
ČAROVNICA S STAREGA GRADA	25c
DEVICA ORLEANSKA	50c
DEDEK JE PRAVIL (pravljice)	40c
ELIZABETA, HČI SIBIRSKEGA JETNIKA	35c
FRAN BARON TRENN	35c
FRA DIAVOLO	50c
GOSPOD FRIDOLIN ZOLNA. Spisal Fran Milčinski, veselomodre humoreske, 72 strani	35
HEDVIKA, BANDITOVA NEVESTA	40c
JANKO IN METKA (kartonske slike za otroke)	30c
KOREJSKA BRATA (črtice o misijonarjih v Koreji)	30c
KRALJEVIČ IN BERAČ	30c
KRVA OSVETA (povest iz abruških gor)	30c
KAJ SE JE MAKARU SANJALO	25c
LJUDEVIT HRSTAR, POZNAVA BOGA (spisal Kristof Šmit)	30c
MARKO SENJANIN, SLOVENSKE ROBINSON	75c
MARON, krščanski detek iz Libanona	25c
MUSOLINO, ropar Kalabrije	40c
MRTVI GOSTAČ	35c
MALI KLATEŽ (spisal Mark Twain)	70c
MLADIN SRCEM (par krasnih črtic pisatelja Meska)	25c
NA RAZLIČNIH POTIH	40c
NA INDIJSKIH OTOKIH	50c
PREGANJANJE INDIJSKIH MISIJONARJEV. Spisal Jos. Spillman. Cena	30
PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA. Povest iz starejših misijonske zgodovine kanadske. Spisal Ant. Huonder. Cena	30
PRVIČ MED INDIJANCI. Povest iz časov odkritja Amerike. Cena	30
PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA	30
PABERKI IZ ROŽA	25c
PARIŠKI ZLATAR	35c
POZIGALEC	25c
PRVI BOŽI	30c
PRAPREČANOVE ZGODBE	35c
POVOJENJ (spisal Kristof Šmit)	30c
PRIGODBEČEBELICE MAJE, trd. vez.	1.—
PIRHI (spisal Kristof Šmit)	30c
PRAVILICE IN PRIPRAVEDKE ZA MLADINO I. zv.	40c
PRAVILICA. Spisal H. Majar. Izbrani iz prostega naroda. Cena	40
PRIGODBEČEBELICE MAJE. Spisal W. Bonse. Posloven Vladimir Levstik. Roman za mladino. Cena	70
PRAŠKI JUDEK	25c
PATRIA (povest iz irske zgodovine)	30c
POSLEDNJI MOHIKANEK	30c
PRAVILICE. Kosturik. II. zvezek. Cena	75
PRAVILICE. H. Mayer. Cena	30
REČA IN BELA VRTNICA	30c
REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM	50c
RINALDO RINALDINI. Cena	50
ROBINZON KOŠUTNIK	50
RINALDO RINALDINI. Zanimiva roparska povest. Cena	50
STRIC TOMOVA KOČA. Povest iz suženjskega življenja. Cena	50
SKOZI ŠIRNO INDLJO. Kaeji krotitelj, nevarnosti in nezdore s potovanja dveh mornarjev. Cena	60
SUEŠKI INVALID	35c
SISTO IN SIESTO (povest oz. Abrucev)	30c
SVETA NOTBURGA	35c
STEZOSLEDCE	30c
SVETA NOČ (priloge)	30c
TRI INDIJSKE POVESTI	30c
TURKI PRED DUNAJEM	30c
TISOČ IN ENA NOČ, mala izdaja	1.—
TISOČ IN ENA NOČ (s slikami; trd. vez) I. zv. \$1.30; II. zv. \$1.40; III. zv. \$1.50	SKUPAJ \$3.75
TISOČ IN ENA NOČ, mala izdaja, trd. vezano I. VOJSKA NA BALKANU s slikami, več zvezkov po	20
VOLK SPOKORNIK (spisal Franc Meško; s slikami)	\$1.00
Trd. vez.	1.20
ZABAVNI LISTI ZA SLOVENSKE MLADINO 3 zvezki po	50c
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA	60c
ZLATOKOPI (povest iz Alaske)	25c
ZBIRKA NARODNIH PRIPRAVEDK (dva dela) I. del	40c
ZBIRKA NARODNIH PRIPRAVEDK (dva dela) II. del	40c
ZBRANI SPISI ZA MLADINO — 10 povest; Vinški brat; osem povesti in 13 povesti	50
spisal Engelbert Gangl, v 1 zvezku	50
VINŠKI BRAT. (V. zv.), Gangl	50
8 POVESTI. (IV. zv.), Gangl	50
13 POVESTI. (III. zv.), Gangl	50

Naročite jih pri:

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street : : New York, N. Y.

jemljem, zato dajem potrebnim." Tu ni bil dosleden, kajti jemal je pri enih in drugih, kar bi lahko potrdil Tičeje Grahek.

V mestecu je nekoč popival v gostilni tik orožniške postaje. Pil je in se pridušal, da se nikogar ne boji in da bo žandarjem že pokazal. Kar sta se dva pojavila na vratih. On počasi in grozeče proti njima. Zgratbila sta ga vsak za eno roko, on pa je zakrilil in se iztrgal. V rokah sta trenotek zatem imela le njegov suknjič. Mišar je kot veter švignil ven in okrog vogla — neke ob vodi je na ves glas zavriskal in se izgubil med vrhami.

Drugič zopet je prišel nekje v gozdu v hud precep. Vendar se ni dolgo pomišljal, mirno je stopil k možema postav, vsakemu z eno roko iztrgal puško in mirno šel. Ko pa sta obupno prosila, da se mu ne bo nič zgodilo, naj ju le vrne, se je premislil. Držala sta svojo besedo, a sovraštvo je raslo do besnosti.

Ob sončnem zahodu je šel možki po konstanje rebri. Pri cerkvi sv. Jurija tik znanega Mitrovega templja nad Rožancem, je pod drevesom zagledal štiri potepuhe, ki so si pred njim potisnili klobuke na oči in grozeče mrmrali. Ko je prišel k svojim in pripovedoval, je trepetal po vsem telesu. Tisto noč so hišo kraj vasi čisto preobrnil in pobrali vse, kar se je dalo odnesti.

Mišarjev brat je neko jutro našel na vratih globoko zapičen kuhinjski nož in list, na katerem je Mišar s smrtjo grozil, ako mu še kedaj pošlje orožnike na glavo. Oni se je stresel in ni dolgo ostal. Kmalu je pustil dom mladi ženi in pobegnil daleč čez morje. Še zdaj je tam.

Tisti čas so ljudje vrh Rodin dobro živeli. Tam je imel Mišar svoj glavni stan, tam so se kupičile in uživale nakradene stvari. Niže spodaj in po ravni so bile razširjene zgodbe o razkošnih večerjeh in popivanjih.

V lepi jeseni je bil nanj in njegove prireje premišljen pogon. Do trideset orožnikov se je zbralo, da bi dobili Mišarja v roke. On se je skril v seniku na Konjskem hribu, kjer se samo tri hiše. Vse so skrbno zastražili in preiskali, premetali seno, pa ga niso našli. Ko niso bili dovolj pozorni, je ušel. Tik pred gozdom se je obrnil in izzivalno kričnil potem je izginil v rjavem bukovju.

Od časa do časa se je lepo napravil in ob nedeljskih popodnevih prišel v domačo vaško gostilno. Tam se je razgovarjal s poznanimi fanti, popravljal po novicah, se na ves glas s mejal, dajal za vino in cigarete, celo za harmonikarja. Nihče pa ni dvignil roke, vsak ga je občudoval.

Morda je mislil, da pojde zmerom po sreči in da bo zmerom on tisti, ki bo odločal. Pa se je bližala tudi njegova ura.

IV.

Sodi v zidanicah so bili polni mladega vina, gozdovi so vršeli v poznem jesenskem vetru in konstanje listje po rebri je šumelo pod nogami pobiračev.

V zidanici nekje nad Naklom je v temni noči gorela zakajena petrolejka. Zrak je bil v sobi težak od cigaretnega dima, od razlitega vina in žganja. Mišar je sedel v kotu, glasen je bil kot sicer, le pil je nenavadno. Kar zlivaj je vase, jedel pa ni dosti. Upijal se je kot še nikoli. Veliko, močno telo je utočilo v dremavici. Zleknil se je po klopi, zasmrčal in zaspal kot ubit. In tedaj se je nekdo previdno in hitro napotil v mestecu in se vrnil z možmi in vozom. Vstopili so tiho in oprezno, obstali in gledali Mišarja, ki je v trdem spanju globoko dihal.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REKERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTCOVANJE

8. novembra:
Aquitania v Cherbourg
9. novembra:
Europa v Bremen
Champlain v Havre
10. novembra:
Ile de France v Havre
Rex v Genoa
20. novembra:
Washington v Havre
Majestic v Cherbourg
23. novembra:
Lafayette v Havre

29. novembra:
Berenaria v Cherbourg
30. novembra:
Champlain v Havre
Conte di Savola v Genoa
3. decembra:
Manhattan v Havre
6. decembra:
Bremen v Bremen
7. decembra:
Ile de France v Havre
14. decembra:
Washington v Havre
Lafayette v Havre
Aquitania v Cherbourg
Europa v Bremen
Rex v Genoa
28. decembra:
Conte di Savola v Genoa

VAŽNO ZA
NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Laumb

COLORADO:

Pueblo, Peter Cullig, A. Seftig
Walsenburg, M. J. Szuk

INDIANA:

Indianapolis, Fr. Zupančič

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevc, J. Lukanich
Chicago, J. Fabian (Chicago, Cleere in Illinois)
Joliet, Mary Bambich, Joseph Frc.

IOWA:

La Salle, J. Spellch
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Jozef Zelene

KANSAS:

Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Zagar

MARYLAND:

Kittymiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stular
Ely, Jos. J. Peshel
Evelth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:

Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick
NEW YORK:Gowanda, Karl Strnisha
Little Falls, Frank Masle

OHIO:

Barberton, Frank Trohr
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Marlinger, Jacob Resnik, John Slopek
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Wvva-še

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar
PENNNSYLVANIA:Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brenovec
Exford, Louis Supandšč
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Taulšč
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Znot
Pittsburgh, J. Pogacar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Allis, Frank Skob
Sheboygan, Joseph Kakeč

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tancher
Diamondville, Joe Botč

Vsak zastopnik mora potrditi za avto, katere je prejel. Zastopnik je totem tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"